

MESAJ DIN PARTEA CONDUCERII ZONEI

Cine crezi tu că ești?

Vârstnicul Tom-Atle Herland, Norvegia
Autoritate a zonei-Cei Șaptezeci

În multe țări din întreaga lume, documentarul „Cine crezi tu că ești?” i-a fascinat și i-a determinat să acționeze atât pe telespectatorii serialului, cât și pe participanții la acest serial TV. La transmisiunile acestui serial au participat multe celebrități care au fost emoționate când au fost găsite, cercetate și prezentate povestiri despre strămoșii lor. Această fascinație și stare emoțională sunt interesante, în special în lumina perspectivei Evangheliei. Fără ajutorul genealogilor competenți, aceste celebrități nu ar fi avut o experiență atât de impresionantă.

Cine credeți dumneavoastră că sunteți? Cine sunt strămoșii dumneavoastră? Părinții mei au fost convertiți la Biserică și Evanghelie. Tatăl meu și mama mea s-au alăturat Bisericii în luna octombrie 1971. În luna februarie 1972, tatăl meu m-a botezat, după ce am împlinit opt ani. Tatăl meu, un convertit la Biserică, foarte credincios, a început să facă cercetări privind istoria familiei cu mult timp în urmă și a făcut munca de întocmire a istoriei familiei pentru multe mii dintre strămoșii noștri. Tatăl meu continuă să lucreze la istoria familiei sale, chiar dacă are vârsta de 83 de ani. Eu tocmai am început să găsesc nume din partea familiei mamei mele. Mama mea a murit în anul 1998 și, deși mare parte din muncă era deja terminată, mai sunt multe de făcut. Țelul meu este ca, de câte ori merg la templu, să văd numele meu, precum și pe al

tatălui meu și al soției mele, pe cartonașul pentru rânduiești. Dar, pentru a reuși în această lucrare, trebuie să primesc ajutor, la fel cum am văzut în documentarul, „Cine crezi tu că ești?”. Soția mea – genealoagă foarte zeloză – m-a ajutat să găsesc nume. Fără ajutorul ei, progresul ar fi fost mult mai lent. Dacă sunteți ca mine și ca mulți alții, găsiți pe cineva să vă ajute în această lucrare. Veți îndeplini, atunci, mai mult, veți vedea că strămoșii dumneavoastră sunt găsiți și că munca în templu pentru familia dumneavoastră este făcută. Este minunat să realizați munca în templu. Este o experiență specială atunci când mergeți la templu pentru unul dintre strămoșii mei pentru care eu însumi am muncit pentru a-l găsi sau a citi despre el.

Președintele Nelson a rostit o cuvântare minunată în cadrul Conferinței Generale din aprilie 2018, intitulată *Revelații pentru Biserică, revelații pentru viața noastră*. În cuvântarea dânsului, a spus ceva foarte interesant care a însemnat mult pentru mine: *„Nimic nu deschide cerurile cum o face combinația de puritate sporită, supunere exactă, căutarea cu sinceritate, ospătarea zilnică din cuvintele lui Hristos din Cartea lui Mormon și timpul constant alocat templului și lucrării de întocmire a istoriei familiei”* [subliniere adăugată]. Să-l urmărim pe profet. Să ducem numele strămoșilor noștri la templu.

De-a lungul ultimelor decenii,

numărul de temple construite a crescut mult. Având în vedere acest lucru, este important ca dumneavoastră și cu mine să mergem des acolo. O femeie credincioasă din Biserică a venit odată la mine în timp ce slujeam ca președinte de țară și mi-a spus că trecuse mult timp de când nu mai fusese la templu. Ea avea sentimente neclare despre templu. I-am spus că nu era nicio problemă. Cunoșteam și alte persoane care avuseseră acest sentiment. Pentru că mergeam des la Templul Stockholm din Suedia, am întrebat-o dacă dorea să ne însoțească timp de o săptămână, dar să participe doar la o sesiune. „O sesiune în fiecare zi”, m-a întrebat foarte surprinsă. „Nu”, i-am spus. „O singură sesiune în timpul întregii săptămâni! Identificați ziua în care credeți că sunteți cel mai mult atrasă de templu și mergeți doar la o sesiune în acea zi. În celelalte zile, puteți să vă plimbați în jurul templului și să faceți lucrurile care vă vor face să vă simțiți aproape de Hristos.” Ea a făcut astfel și acest lucru a fost începutul unei schimbări pentru ea și legătura pe care o avea cu templul.

Cine vă poate ajuta să vă găsiți strămoșii? Ce puteți face pentru a merge cu regularitate la templu?

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică”¹. ■

NOTE

1. Ioan 3:16.

Vârstnicul
Tom-Atle Herland

Conferința Ramurii Iași, 2019

Conferința anuală a Ramurii Iași a avut loc în data de 13 ianuarie 2019 în casa de întruniri a Bisericii din Iași. Au fost prezente aproximativ 40 de persoane, printre cei prezenți numărându-se președintele Kyle B. Hettinger, președinte al Misiunii Ungaria-România, și soția sa, sora Barbara Hettinger, președintele Radu Stoica, președinte al Districtului Iași, România, și președintele Răzvan Pârnău, al doilea consilier în președinția districtului.

Conferința a fost condusă de președintele de ramură, președintele Nicolae Jigolea, și a fost prezidată de președintele Hettinger. Cuvântările din cadrul conferinței i-au edificat pe cei prezenți. Președintele Jigolea a împărtășit experiențe personale care

au ilustrat puterea rugăciunii și importanța comunicării cu Dumnezeu. Dânsul a spus că relația unei persoane cu Tatăl Ceresc este esențială în progresul acelei persoane iar abilitatea acesteia de a primi răspunsuri este influențată de demnitatea personală și de supunerea față de principiile Evangheliei.

Președintele Stoica a încurajat membrii să-l urmeze pe profet – să caute sfaturile și îndemnul președintelui Russell M. Nelson, depunând mărturie că dânsul este, într-adevăr, purtătorul de cuvânt al lui Dumnezeu pe pământ și că „Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi prorocii” (Amos 3:7).

Sora Hettinger a evidențiat semnificația și importanța rânduiei

împărtășaniei, amintindu-ne de îndemnul președintelui Nelson de a rămâne pe cărarea legământului.

Președintele Hettinger a încheiat conferința de ramură relatând experiența pe care Nefi a avut-o când a recuperat plăcile din Ierusalim și subliniind invitația pe care acesta i-a făcut-o lui Zoram și anume să vină cu el și cu familia sa în pustiu. Aceasta a fost o analogie pentru a înțelege că pustiu poate semnifica viața noastră plină de experiențe diverse și că trebuie să-i invităm pe prietenii noștri să ia parte la această călătorie prin viață, bazându-se pe Evanghelia lui Isus Hristos.

După conferință, în cadrul cvo-
rumului vârstnicilor și al Societății de Alinare, lecția a fost bazată pe cuvântarea vârstnicului Quentin L. Cook din cadrul Conferinței Generale

din octombrie 2018 – „Convertirea puternică și trainică la Tatăl Ceresc și la Domnul Isus Hristos”. Conducătorii locali s-au adunat, apoi, în cadrul consiliului de ramură pentru ca, împreună, să identifice ocazii de slujire și, într-un efort unit, să facă lucrarea Domnului.

Aceasta a fost prima conferință de ramură din Districtul Iași, din acest an. A fost o întâlnire în care Spiritul Domnului a fost prezent din abundență. ■

Membri în timpul consiliului Ramurii Iași

Conferința Ramurii Cluj-Napoca, 2019

În data de 10 februarie 2019 a avut loc conferința Ramurii Cluj-Napoca. Conferința a fost prezidată de către președintele Hettinger și condusă de președintele Toth Levente, primul consilier în Președinția Districtului Cluj-Napoca. După imnul de deschidere și rugăciune, membrii au susținut oficialității Bisericii.

Președintele Kiss, președinte al Ramurii Cluj-Napoca, și-a depus mărturia și a făcut referire la planul zonei și importanța faptului de a urma profetul. Dânsul a amintit povestea lui Samuel Lamanitul, care, deși alungat din orașul Zarahemla, a avut destul curaj, astfel încât să se întoarcă să propovăduiască Evanghelia. Urcat pe zidurile orașului, acesta le-a vorbit oamenilor despre necesitatea pocăinței. Președintele Kiss

a citat cuvintele vârstnicului Neil L. Andersen care, referindu-se la profet, a indicat că acesta nu stă între noi și Dumnezeu, ci, mai degrabă, se află lângă noi, îndrumându-ne în direcția Salvatorului.

Președintele Toth a vorbit despre importanța istoriei familiei și a templului în viețile noastre. Dânsul a împărtășit dragostea și recunoștința sa față de temple și a exemplificat cum lucrează alături de soția sa, pentru a merge la templu cât mai des și pentru a duce nume la templu cu o dorință sinceră de a oferi șansa rânduielilor salvării și exaltării celor plecați dintre noi.

Președintele Iepure-Górski, președinte al Districtului Cluj-Napoca, i-a îndemnat pe cei prezenți să arate recunoștință pentru lucrurile pe care le au și le-a adresat o invitație de a

împărtăși celor de lângă ei bucuria de a avea Evanghelia și a trăi potrivit ei. În plus, acesta și-a exprimat recunoștința pentru profetul în viață, președintele Russell M. Nelson, și a citat cuvintele acestuia din cuvântarea de încheiere a Conferinței Generale din octombrie 2018, în care profetul le-a cerut tuturor să devină sfinți din zilele din urmă exemplari.

Apoi, sora Barbara Hettinger le-a adus aminte tuturor că sunt un popor de legământ și că Dumnezeu face legăminte cu cei din poporul său chiar de la începutul lumii. Pentru membrii Bisericii, fiecare duminică este un prilej de a-și reînnoi legămintele luând din împărtășanie. Dânsa a mai spus că templele sunt, de asemenea, un loc în care se fac legăminte și i-a invitat pe cei prezenți să călătorească la templu cât mai des și să-și țină legămintele, deoarece Salvatorul a promis că Tatăl îi va binecuvânta pe toți în măsura în care își țin legămintele.

Președintele Hettinger a vorbit despre dificultatea muncii misionare realizate fără ajutorul membrilor. Acesta le-a sugerat membrilor ramurii să nu renunțe la eforturile lor de a împărtăși mesajul Evangheliei prietenilor lor. Dânsul a dat exemplul lui Zoram pe care Nefi l-a invitat să-l urmeze atunci când a obținut plăcile. Când au ajuns la frații lui Nefi, Zoram s-a speriat și a dorit să se întoarcă în Ierusalim. Nefi a găsit, însă, o modalitate de a-l face să rămână. Președintele misiunii a spus că toți au lângă ei oameni ca Zoram, pe care îi pot invita la Biserică sau la seara în familie în căminele lor, și că trebuie să găsească moduri în care să îi ajute pe prietenii lor să rămână lângă ei, să preaslăvească cu ei.

Președintele și sora Hettinger alături de câțiva misionari în Ramura Cluj-Napoca

Cu ocazia Conferinței Ramurii Cluj-Napoca, membrii au avut șansa să-și asculte și să-și susțină conducătorii, să fie încurajați în efortul lor de a trăi potrivit Evangheliei lui

Isus Hristos. A fost, de asemenea, un prilej ca toți cei prezenți să învețe cum să slujească într-un mod mai eficient și să ajute la creșterea Bisericii. ■

„Facem legăminte, dar le ținem? Ne aducem aminte de legămintele făcute?”. Dânsa a spus că toți cei care s-au botezat au făcut legământ să-și poarte poverile unii altora (vedeți Mosia 18) și că Isus i-a îndemnat pe ucenicii Săi ca, atunci când cineva le dă o palmă, să întoarcă și celălalt obraz și, dacă cineva îi obligă să meargă cu ei o milă, să meargă două. Sora Barbara Hettinger le-a spus celor prezenți ca, atunci când cineva îi jignește sau le pune poveri pe umeri, să-și amintească de legămintele lor. De asemenea, dânsa a împărtășit o experiență personală: în timp ce se afla la Școala de duminica, a înțeles un principiu pe care a crezut că trebuie să-l audă și să-l înțeleagă copiii dânsi, dar, apoi, Tatăl Ceresc a ajutat-o să vadă că trebuie să pună în practică în viața ei principiile pe care le învață, nu să se gândească în viața cui ar putea fi puse în practică.

Președintele Hettinger a spus că, deși formele de comunicare

Conferința Ramurii Ploiești, 2019

În data de 17 februarie 2019 la capela Ramurii Ploiești, din Districtul București, a avut loc conferința anuală a Ramurii Ploiești. Aceasta a fost prezidată de președintele Kyle B. Hettinger, președinte al Misiunii Ungaria-România, care a fost însoțit de soția dânsului, sora Barbara Hettinger. Au fost prezenți și președintele Alin Constantinescu, președinte al Districtului București, și soția dânsului, sora Mariana Constantinescu.

Președintele Gabriel Petcu, președinte al Ramurii Ploiești, a vorbit despre biruirea încercărilor și despre cum oamenii nu pot fi pregătiți tot timpul pentru toate încercările pe care le au, dar pot face lucruri mici și simple sau lucruri mai mari pentru a fi pregătiți în măsura în care pot. Sora Cătălina Petcu și-a împărtășit mărturia despre Salvatorul Isus Hristos și a citat Alma 7:11–13, spunând că Salvatorul are puterea de a înțelege toate problemele și dificultățile oamenilor, fie că sunt de natură fizică, emoțională sau spirituală.

Apoi, președintele Constantinescu a vorbit despre botez și despre cei cinci pași ai Evangheliei lui Isus Hristos: credința, pocăința, botezul, darul Duhului Sfânt și îndurarea până la sfârșit. Dânsul a spus că al cincilea

pas este cel mai greu. Sora Constantinescu a vorbit despre cum a vindecat Isus un bărbat care avea o infirmitate de 38 de ani și despre tristețea pe care a simțit-o acel bărbat în toți acei ani în care nu a avut pe nimeni care să îl bage în scaldătoare. Dânsa a spus că Isus Hristos poate vindeca imediat orice suferință, indiferent de natura acesteia, dacă cel care dorește să fie vindecat are credință că Salvatorul poate face acel lucru.

Sora Hettinger a vorbit despre legăminte și a împărtășit câteva întrebări pe care toți ar trebui să și le adreseze:

Ramura Ploiești

interumană se schimbă, oamenii pot comunica oricând cu Tatăl Ceresc prin rugăciune, pentru că El cunoaște problemele și dorințele inimii oamenilor și răspunde la rugăciuni. Dânsul a spus că această dispensație a fost deschisă prin rugăciunea lui Joseph Smith, datorată îndemnului din Iacov

1:5. În plus, Tatăl Ceresc îl iubește pe fiecare copil al Său mult mai mult decât o fac membrii familiei care oricum oferă multă dragoste.

Membrii Ramurii Ploiești au fost întăriți de mesajele vorbitorilor din cadrul conferinței de ramură și s-au bucurat să audă mărturiile acestora. ■

Conferința Ramurii Mihai Bravu, 2019

Conferința anuală a Ramurii Mihai Bravu din Districtul București a avut loc în data de 24 februarie 2019 la capela Mihai Bravu și a fost prezidată de președintele Kyle B. Hettinger, președinte al Misiunii Ungaria-România. În cadrul adunării au fost susținute autoritățile generale și locale ale Bisericii și câțiva conducători și soțiile dâșilor s-au adresat congregației.

Pe lângă președintele de misiune, a fost prezentă și soția dânsului, sora Barbara Hettinger, și președintele Tiberiu Vancsa, primul consilier în cadrul Președinției Districtului București.

Primul vorbitor a fost președintele de ramură, președintele Ion Drăgoi, care le-a adus aminte celor prezenți de câteva dintre numeroasele schimbări anunțate de profet, președintele Russell M. Nelson. Dânsul a vorbit despre noul program și a amintit că acesta este menit să ajute familiile să petreacă mai mult timp acasă studiind din Evanghelie și bucurându-se de timpul petrecut împreună. După cuvântarea dânsului, un cor format din misionarii ramurii a intonat un imn. Acesta a fost acompaniat la pian

de sora Wallace și la violă de Daniel Firaru. Ei au cântat imnul „De Tine am nevoie”.

Apoi, fratele Brânaru, președinte al cvorumului vârstnicilor, s-a adresat congregației. Dânsul a vorbit pe scurt despre revelația pe care președintele Joseph F. Smith a primit-o în legătură cu cei decedați și a amintit cât de importantă este munca în templu. Apoi, a încheiat împărtășind o povestire frumoasă despre cum soția dânsului a primit confirmare de la Duhul Sfânt că tatăl dânzei, care a decedat, a primit rânduielile care s-au făcut pentru el

în templu. Sora Brânaru și-a depus și dânsa mărturia.

Apoi, sora Hettinger a vorbit despre a face și a ține legăminte. Dânsa a folosit exemplul împărtășaniei pentru a ilustra cum își pot ține legămintele membrii Bisericii luând din împărtășanie, cu demnitate, în fiecare săptămână.

Președintele Hettinger a vorbit despre faptul că este necesar ca membrii să-și dea toată silința pentru a ajuta la clădirea Sionului în România. Dânsul a vorbit despre Simona Halep și performanțele ei excelente în tenis și i-a încurajat pe cei prezenți să se străduie să dea dovadă de aceeași excelență în munca pe care o fac pentru Biserică. Apoi, a împărtășit un nou mod de a se lucra mai bine cu misionarii pentru a se ajuta membrii inactivi să vină înapoi la Biserică. Dânsul a încheiat exprimându-și dragostea pentru România și pentru poporul român.

Conferința ramurii a fost un prilej minunat pentru membri să-și susțină conducătorii generali și locali și să asculte mesajele lor. ■

Dedicarea Templului Roma, Italia

În perioada 10-12 martie 2019, a fost dedicat Templul Roma, din Italia, primul templu din Italia. În total au fost șapte sesiuni de dedicare, la care au participat membri din diverse țări. Întreaga Primă Președinție și toți membrii Cvorumului celor Doisprezece Apostoli au fost împreună la Roma. Aceasta se crede a fi prima dată în istoria Bisericii când toți cei 15

conducători s-au întâlnit într-un loc din afara Statelor Unite.

Districtele Iași și București au fost desemnate districtului Templului Roma în urmă cu câteva luni și, ca urmare, mulți membri ai Bisericii din România au călătorit la Roma pentru a participa la sesiunile de dedicare. Cele trei sesiuni din data de 10 martie au fost transmise și prin satelit în

casele de întrunire desemnate din România.

În data de 9 martie, a avut loc și o adunare de devoțiune pentru tineri, transmisă și în direct în casele de întruniri din România. În cadrul acesteia, sora Wendy Nelson, soția președintelui Russell M. Nelson, a depus o mărturie puternică despre chemarea de profet a soțului ei și a spus că acesta primește deseori revelație. Președintele Nelson i-a invitat pe tinerii din cadrul districtului templului să se pregătească pentru căsătorie, să obțină o educație bună, să se ospăteze zilnic din cuvintele din scripturi, să-și plătească zeciuiala și să-și cintească părinții.

Mărturii ale membrilor care au participat la sesiuni de dedicare a Templului Roma

Președintele Radu Stoica, președintele Districtului Iași

Participarea la dedicarea templului din Roma, la una dintre sesiunile de marți, a fost o experiență remarcabilă și memorabilă. Spiritul Domnului a fost prezent din abundență în timpul ceremoniei de dedicare. În timp ce apostolii au rostit cuvinte inspirate, corul și congregația au intonat imnuri și a fost înălțată rugăciunea de dedicare, am reflectat la rolul templelor în aceste ultime zile, la Salvatorul nostru și dragostea Sa față de noi și la viața mea și unde mă aflu în această călătorie pe pământ. Mi-am luat, apoi, un angajament față de Tatăl Ceresc să fiu mai asemănător Lui și să țin cu mai multă sârguință poruncile lui Dumnezeu și legămintele făcute. Într-adevăr, templul este casa Domnului, un loc în care putem fi învățați poate cel mai mult despre planul salvării și

Familia Stoica în fața Templului Roma

unde ne putem simți cel mai aproape de Tatăl Ceresc.

Sora Dominika Stoica, Ramura Iași

Dedicarea Templului Roma a fost prima dedicare de templu la care am participat. Am fost foarte entuziasmată și recunoscătoare atunci când soțul meu și cu mine am primit bilete pentru a sta în camera celestială, lucru la care nu ne așteptam. Spre surprinderea mea, camera în care am stat era mica și atmosfera din timpul ceremoniei a fost asemănătoare cu cea dintr-un cămin. Faptul de a vedea

cinci dintre apostoli intrând în cameră, îmbrăcați în alb, m-a făcut, imediat, să simt puternic Spiritul. În cea mai mare parte a ceremoniei m-am tot gândit cât de norocoasă sunt să pot fi în acel loc, în acel moment. Am simțit, de asemenea, multă recunoștință pentru dedicarea acestui nou templu în Europa, care va binecuvânta viețile membrilor credincioși. Ceea ce ne-a emoționat și mai mult pe toți cei prezenți a fost minunatul cor italian, care ne-a încântat cu repertoriul său. Unul dintre apostoli, la începutul cuvântării sale, a spus că a numărat membrii corului și că erau 14, dar că se auzeau mult mai multe glasuri. Apoi, dânsul a adăugat că este sigur că sunt mult mai mulți membri ai corului de cealaltă parte a vălului.

În timp ce ascultam toate cuvântările și mă gândeam ce ar trebui să învăț, am avut un gând clar sau, mai bine zis, o întrebare. Stăteam acolo și mă simțeam înălțată spiritual și inspirată de puterea imensă a Spiritului și aveam lacrimi în ochi. M-am gândit: „Ce pot face pentru a continua să simt acest entuziasm și energie spirituale când mă întorc acasă?”. Deseori, ne simțim inspirați și luminați după o adunare a Bisericii foarte spirituală, dar, curând după aceea, acel sentiment își pierde din intensitate. Mi-am luat din nou angajamentul față de mine de a avea acel Spirit în mine și de a avea lumina lui Hristos tot timpul, oriunde mă duc și indiferent pe cine întâlnesc.

*Fratele Lucian Frimu,
Ramura Mihai Bravu*

Eu și familia mea am fost binecuvântați să putem participa la dedicarea

templului din Roma. A fost a treia oară când am mers la un templu, dar prima oară când am mers împreună cu familia mea. Prima data când am văzut un templu al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă a fost în Hamilton, Noua Zeelandă. Atunci am simțit liniște sufletească, bucurie și pace, lucru care m-a determinat să fiu astăzi membru al Bisericii.

Eu și familia mea am fost foarte bucueroși că am putut fi martori ai acestui mare eveniment din istoria Bisericii

noastre. Cu siguranță, un templu în inima creștinătății este un semn de la Tatăl Ceresc că Biserica noastră este vie. Am fost foarte bucueroși să îl vedem pe profet, care ne-a făcut cu mâna. M-a impresionat în mod deosebit bunătatea lui și afecțiunea pe care i-o arăta soției dânsului și copiilor atunci când au pus în mod simbolic piatra din capul unghiului. Sunt recunoscător că am participat la un asemenea eveniment rar, dedicarea unui templu.

Președintele Răzvan Pârnău, consilier în Președinția Districtului Iași

Participarea la dedicarea Templului Roma a fost o experiență deosebită pentru mine și familia. După ce avionul cu care am călătorit a aterizat la destinație, eu și familia mea am dorit să mergem direct la templu, deși sesiunea la care eram programați era abia a doua zi. Ne-am rătăcit în drum spre templu și am petrecut ceva timp încercând să ne dăm seama care era drumul corect, dar, într-un final, am reușit și am ajuns în locul în care ne doream atât de mult să ajungem. Nu pot să descriu bucuria pe care am simțit-o când am văzut templul. Chiar în momentul în care am ajuns și ne-am îndreptat spre templu, profetul nostru drag, împreună cu alți conducători, ieșeau din templu. Acest moment a fost pentru mine un bun venit la templu chiar din parte profetului nostru drag. Ne-am bucurat foarte mult că am avut această experiență.

În ziua următoare, am participat împreună cu familia mea la o sesiune de dedicare chiar în camera celestială. Fiind atât de aproape de Prima Președinție și unii dintre apostoli, m-am simțit ca la consiliul din cer,

când am luat hotărârea de a veni pe pământ. Acest sentiment s-a intensificat atunci când membrii corului au cântat împreună cu congregația imnul de încheiere. Am știut și am simțit că cerul era alături de noi. Întotdeauna templul ne va oferi experiențe spirituale greu de exprimat în cuvinte.

În săptămâna următoare am putut fi alături de fiica mea, Teodora, la prima ei experiență în templu. A fost o experiență de neuitat atât pentru ea, cât și pentru mine. Eu știu că Dumnezeu vrea ca noi să fim fericiți și ne-a pus la dispoziție templul Său sfânt în care putem să facem legăminte cu El, dar putem, de asemenea, să facem rânduieli pentru cei care au trecut dincolo de vâl și care așteaptă acest lucru. Suntem atât de binecuvântați că putem să ne întărim ca familii aici pe pământ și că putem fi împreună în eternitate.

Sora Carmen Pârnău, Ramura Brașov

Încă de când am aflat despre dedicarea Templului Roma, eu și familia mea am planificat călătoria noastră la Roma. Așteptarea mi s-a părut lungă, dar, în momentul în care am ajuns în curtea templului, m-am bucurat nespuse de mult că momentul atât de mult așteptat sosise. Am avut ocazia să particip la o sesiune de dedicare în camera celestială, iar faptul că am participat împreună cu familia mea a fost o mare binecuvântare pentru mine. A fost o experiență de neuitat, plină de emoții puternice pe care le voi păstra în sufletul meu pentru totdeauna.

În săptămâna care a urmat dedicării, fiica mea a avut ocazia să înfăptuiască botezuri pentru cei morți, iar eu și soțul meu am putut să înfăptuim celelalte rânduieli pentru strămoșii

Familia Frimu în fața templului

Președintele și sora Pârâu alături de fiica lor, lângă statuia cu Isus Hristos din Centrul de vizitatori din Roma

noștri. Am avut, de asemenea, ocazia de a-i duce pe unii dintre membrii familiei mele, care locuiesc la Roma, la Centrul pentru vizitatori și de a le vorbi despre Biserica restaurată. Au fost impresionați de liniștea și pacea pe care le-au simțit în timp ce au făcut un tur al Centrului pentru vizitatori și al împrejurimilor templului. Templul este o binecuvântare în viața noastră și ne dorim ca drumurile noastre la templu să fie cât mai dese.

Sora Teodora Vasile, Ramura Brașov

Când am intrat în curtea templului am simțit o pace și o liniște pe care nu le-am simțit nicăieri în altă parte. A fost prima oară când am intrat în templu. Am participat cu părinții mei la o sesiune de dedicare într-o cameră în care, din ceea ce mi-a spus tatăl

meu, voi mai intra atunci când îmi voi primi înzestrarea, adică peste mulți ani. A fost un moment important pentru mine și sunt fericită că am putut să trăiesc această experiență minunată.

În săptămâna următoare, am avut ocazia să fac botezuri pentru cei morți iar, în momentul în care am intrat în templu și am văzut că toți erau îmbrăcați în alb, am simțit puritatea locului în care mă aflam și am simțit cum inima mea s-a umplut de bucurie. Am avut chiar ocazia de a face botezuri pentru strămoșii mei. Emoțiile au fost foarte puternice iar mărturia mea legată de această rânduială sacră a crescut. Eu știu acum că este foarte important ca noi să facem muncă de genealogie, deoarece Domnul dorește ca noi să fim uniți cu familia noastră pentru totdeauna. ■

Primăvară în suflet

Sora Ana-Maria Doru

Ramura Panduri

Sunt membră a Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă din 7 noiembrie, 1998. Sunt consilieră în președinția Societății de Alinare a Ramurii Panduri, Districtul București. Luna martie este deosebită pentru mine, deoarece sărbătorim ziua femeii, dar și întemeierea Societății de Alinare.

Mă simt motivată în relațiile cu semenii mei de motto-ul organizației noastre – Caritatea niciodată nu piere. Consider orice ocazie de slujire o mare binecuvântare în viața mea. Îmi iubesc surorile și le apreciez, dar cel mai mult îmi place să le ajut și să le ofer dragostea mea, să le fiu alături, oferindu-le un sfat, o faptă bună, un zâmbet, o îmbrățișare, o mângâiere în

dificultățile lor. Când sunt în slujba surorilor mele, simt că sunt în slujba lui Dumnezeu (Mosia 2:17). Duhul Sfânt mă ajută să simt dragoste și să o împărtășesc altora.

Calitatea de soră, mamă, soție și fiică a Tatălui Ceresc îmi oferă binecuvântări, inspirație, alinare, bunătate și fericire prin Evanghelia restaurată. Îmi place să pun în aplicare, în familia mea și în relațiile cu semenii mei, principiile slujirii enumerate de Salvator în Matei 25:35-45. Depun mărturie că organizația Societății de Alinare este divină, glorioasă și locul perfect pentru surori în care să învețe și să pună în aplicare iubirea pură a lui Isus Hristos.

Știu că Tatăl Ceresc și Fiul Său trăiesc și că au un plan divin pentru mine. Templul este Casa Domnului și sunt recunoscătoare pentru familia mea și pentru că fiica mea cea mare slujește ca misionară cu timp deplin. În numele lui Isus Hristos, amin! ■

Sora Ana-Maria Doru